

Urszula Perlikowska-Puszkarska

Sieradz. Wzgórze Zamkowe

Informator Archeologiczny : badania 14, 216-217

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

między nimi. Obecnie wobec konieczności wybudowania w tym miejscu piwnicy, posadzki ceglane zostały rozebrane i zabezpieczone do ponownego ułożenia, a warstwy kulturowe przebadane.

Warstwy te nawiązują pod względem treści i zawartości do poznanych w 1974 r. na wykopach 5 i 6. Posadzki ceglane pochodziły z okresu przebudowy wnętrza skrzydła w XVI-XVII wieku. Z tego też okresu były fundamenty ścian działowych. Dalsze warstwy były związane z budową średniowiecznych murów oraz z osadą wczesnośredniowieczną. Te ostatnie dostarczyły dużej ilości fragmentów naczyń i kości zwierzęcych. Odkryto w ich obrębie również bruk będący "podłogą" domu i piec.

Na międzymurzu południowym w ramach wykopu 5 uzupełniono tylko ubiegłoroczne badania o sondażu przy fundamencie budynku z XVI wieku i średniowiecznym murze obronnym.

RYCZEŃ, gm. Góra
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr Jerzy Lodowski
i mgr Wojciech Fabisiak. Finansował WKZ
w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko
stożkowate /XV-XVI w./.

Grodzisko stożkowate położone jest w dolinie Baryczy na południe od wsi Ryczeń. Gródek założono na planie zbliżonym do owalu o wymiarach u podstawy 40 x 45 m. Wysokość nasypu stożka sięga 4 m. Wymiary górnej płaszczyzny wynoszą 25 x 27 m. Cały obiekt okolony jest szeroką na około 10 m fosą.

Celem prac było rozpoznanie zabudowy i umocnień gródka oraz uściślenie jego chronologii. Przebadano około 100 m³ nawarstwień kulturowych, w których wystąpiły fragmenty naczyń toczonych, gotycka cegła /palcówka/, fragmenty kafli i dachówek /tzw. rzymskich/, grudy żuźla i polepy. Częściowo rozpoznano stratyografię grodziska.

Przy zachodniej krawędzi nasypu stwierdzono również fragment wału zbudowanego z kamieni i gliny. Chronologię gródka oznaczono wstępnie na XV-XVI wiek.

Badania będą kontynuowane.

RZYMÓWKA, gm. Złotoryja
woj. legnickie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

SIERADZ
Wzgórze Zamkowe

PP Pracownia Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska, Finansował WKZ w Sieradzu, Jedenasty sezon badań, Gród i zamek /XI-XIV w./.

W związku z planowanym zakończeniem prac wykopaliskowych na tym stanowisku, skoncentrowano się na pracach finalnych we wszystkich wykopach. Badania archeologiczne prowadzono w wykopie nr 3a i 3c.

Wykop nr 3a,

Wytyczono go w celu połączenia układów stratygraficznych pomiędzy wykopami nr 3, 3b i 3c. Wyjaśniono korelację pomiędzy poszczególnymi poziomami osadniczymi w centralnej, południowej części stanowiska.

Wykop nr 3c.

Stanowi on przedłużenie w kierunku północnym wykopu nr 3. Analizując materiał zabytkowy pochodzący z wykopu nr 3 natrafiono na warstwę kulturową z gruzem ceglanym łączącą się zapewne, z nieznanym obiektem, starszym od rotundy. Rozszerzenie wykopu nr 3 dało szansę szczegółowego przebadania stratygrafii na małym odcinku, wychodząc od dobrze czytelnego profilu. Szczegółowo lokalizowano fragmenty cegieł i zaprawy na odsłoniętych planach i profilach. Natrafiono na duże ilości wtórnie użytych cegieł. Konieczna jest ich analiza od strony architektonicznej i konfrontacja z materiałem, z rotundy i z innych budowli sieradzkich.

W wykopie 3c uzyskano potwierdzenie wcześniejszych ustaleń stratygraficznych. XIV-wieczna zabudowa zamkowa została wzbogacona o jeszcze jeden negatyw obiektu ceglanego. Na tym odcinku mamy już zadokumentowany fragment negatywu "domu dużego" i fragment negatywu muru obwodowego. Uzyskano dużą ilość materiału zabytkowego z okresu funkcjonowania zamku w XIV i XV wiekach.

Natrafiono na fragment chaty, która jest datowana na schyłek XIII - początek XIV wieku. Zostały odsłonięte dalsze fragmenty zabudowy grodu z końca XII i początku XIII wieku.

Odczyszczono fragment profilu zachodniego w wykopie nr 2 na odcinku południowym. Uchwycono poziom dziedzińca zamkowego datowanego na XIV wiek oraz natrafiono na fragmenty bardzo dobrze zachowanych konstrukcji drewnianych, które można wstępnie interpretować, jako fragment studni lub wiązać z konstrukcjami drewnianymi odsłoniętymi w sąsiedztwie rotundy.

Jednocześnie prowadziła badania Pracownia Konserwacji Murów PP PKZ O/Szczecin nad możliwością zabezpieczenia murów rotundy.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Warszawa.